fotbal

„U“ CLUJ – LA MIJLOCUL DISTANȚEI DINTRE ASPIRAȚII ȘI REALIZĂRI

Marți 17 decembrie s-a ținut la Cluj ședința de analiză a secției de fotbal Universitatea. Antrenorul C. Teașcă a prezentat un raport solid construit și argumentat, purtînd pe cei de față în intimitatea echipei clujene și efectuînd multiple raportări și corelații între realitățile de la „U“ și cele din fotbalul nostru, profilate pe fundalul soccerului internațional, pledînd pentru ideea că o unitate fotbalistică (un club) are în mare calitățile și limitele întregului. Realizările au fost expediate într-o frază (locul I după șapte etape, nivelul spectacular și randamentul atins în unele partide, promovarea unor jucători în loturile naționale). Antrenorul a dezbătut pe larg ce a intenționat să facă la această echipă, ce a izbutit să realizeze și cum, aportul celorlalți responsabili la procesul de regenerare și disciplinare. Teașcă a afirmat de la început: *„nu vom încerca să explicăm victoriile sau eșecurile prin nu știu ce ecuație tactică, ci vom încerca să prezentăm esența lucrurilor; fiindcă fotbalul nostru, în general, și cel universitar, în special, sînt în prezent mediocrități poleite și lipsite de vreo perspectivă serioasă; toți sîntem vinovați de actuala situație: antrenorii, fiindcă nu ne asumăm rolul de tehnicieni pricepuți, onești și inflexibili; jucătorii, fiindcă sînt refractari la muncă și pierd acumulările de antrenament prin viață dezordonată; conducerile secțiilor și cluburilor, deoarece nu solicită cu fermitate forurilor responsabile condițiile necesare unei pregătiri complexe; arbitrii* etc. etc.“

S-a arătat că la „U“ s-a efectuat un mare volum de antrenamente, accentuîndu-se mult și pe elementul intensitate, dar jucătorii obțin acumulări lente pe planul capacității de efort datorită unei prealabile pregătiri atletice precare și sustragerii unora de la muncă. Deși s-a lucrat zilnic, C. Teașcă a fost de părere că durata antrenamentelor este insuficientă pentru niște jucători tineri, neformați și promovați în echipă din necesități de remaniere rapidă.

Referindu-se la tactică în general, fostul antrenor al clujenilor a menționat că nici un sistem tactic, din cele aflate în actualitate, nu poate fi considerat perfect sau falimentar.

Față dintr-un meci pierdut de clujeni în Capitală, cel cu Steaua. A fost o partidă spectaculoasă prin cele opt goluri realizate de ambele echipe

Fiecare are calități și limite, iar susținătorii lor nutresc speranța că ele mai dețin valențe neexplorate încă. După ce a subliniat că înaintea organizării jocului și sistemelor tactice stau, la mare distanță, oamenii, jucătorii care le interpretează, cu potențialul lor, el a arătat că a încercat să insufle echipei o concepție ofensivă despre fotbal, bazată pe o repartiție mai rațională a jucătorilor, pe un spirit colectiv, pe participarea tuturor la atac și apărare, pe marcaj în zonă și, în sfîrșit, pe utilizarea alinierii cu sprijin pe legea de ofsaid, sistem pe care nu-l consideră ideal, dar pe care îl apreciază pentru avantajele sale și pentru esența sa de opoziție în fața valului defensiv, care riscă să înăbușe fotbalul. Adresîndu-se jucătorilor, Teașcă le-a mărturisit: *„am dorit din tot sufletul să vă fac să înțelegeți că un meci de fotbal trebuie să fie un spectacol, o luptă de opinii, o expresie a preocupărilor de a etala o idee proprie și nicidecum o partidă de cărți, unde aștepți să fii servit, să te ajute norocul, sau, și mai rău, unde încerci să trișezi. Iar, dacă acum nu avem drept la elogii, aceasta se datorește faptului că nu v-ați angajat pînă la capăt să asimilați și să reproduceți ideea preconizată“.*

Au fost enumerate erorile săvîrșite de jucători în atac și apărare, accentuîndu-se pe elementele care făceau „linia“ să pară vulnerabilă (acțiunile defensive nu beneficiau de aportul tuturor jucătorilor; nu s-a acționat cu intensitatea și precauția cuvenite asupra amberor focare de pericol: adversarul și balonul; joc cu întreruperi, cu opriri, fără decizie și fără hotărîre).

De remarcat că viața echipei Universitatea Cluj s-a desfășurat în condiții mulțumitoare: alimentație excelentă, arsenal de mijloace pentru combaterea oboselii (saună, bazin cu apă caldă, instalație de oxigenare); deplasări organizate în condiții bune etc. Atitudinea jucătorilor a fost, în general, corectă, dar cu abateri discrete și cu lipsă de entuziasm. Tot acest cadru propice a fost rezultatul străduințiilor unei secții reduse ca număr, dar entuziastă (președinte N. Fabian), a unei conduceri de club dinamice, a receptivității unor foruri locale. O singură, dar mare inadvertență: lipsa terenurilor de antrenament și degradarea cîmpului de joc din stadionul municipal.

În încheiere, Teașcă și-a manifestat bucuria pentru faptul că viitorul antrenor al clujenilor va fi Ștefan Cirjan, subliniind multiplele calități ale acestuia și considerația de care se bucură în rîndul specialiștilor și jucătorilor de toate vîrstele.

Acum, se cuvine tratat un aspect mereu comentat din activitatea antrenorului Teașcă: schimbarea frecventă a echipelor. La sfîrșitul acestui tur de campionat, a plecat de la Universitatea. Figura poate cea mai controversată din fotbalul nostru, înzestrat cu certe calități, recunoscute și de către cei mai aprigi adversari, grevat de unele defecte subliniate și de cei care îi recunosc inteligența și potențialul profesional, Teașcă sosește torențial la o echipă, extirpă în cîteva luni tot ce i se pare vețed și plafonat, aruncă în arenă tineri necunoscuți, instaurează o disciplină spartană, se bate pentru drepturile jucătorilor, în schimb cere de la ei atît cît n-au fost niciodată învățați să ofere fotbalului; echipa capătă un început de fizionomie (tactică și morală) inedită și salutară și deodată, Teașcă demisionează sau cere transferul. Apoi, același proces reîncepe în altă parte. De aceea, el n-a izbutit niciodată să meargă pînă la capătul ideilor sale, n-a ajuns nici măcar să beneficieze de rodul activității prestată în perioada inițială, știut fiind că ridicarea și fortificarea unei formații reprezintă un proces temporal, cu etape de creștere, dezvoltare și maturizare.

La ce te poți gîndi în fața acestei atitudini repetate? La o trăsătură de instabilitate? Da, dar Teașcă, în replică, spune că tocmai fidelitatea sa față de principii și aversiunea lui față de compromisuri îl obligă să procedeze astfel. De la Cluj, bunăoară, a cerut să plece fiindcă nu s-au realizat terenurile de antrenament promise inițial, fapt ce îngreuia tot mai mult pregătirea echipei.

Iată ce declară Teașcă în acest sens: „M-am dus la Cluj animat de planuri cu anvergură. Cerusem la început să se amenajeze numeroase terenuri de antrenament pentru echipele de toate categoriile, pentru elevi și studenți, în intenția de a revitaliza viața fotbalistică a întregului oraș. Condițiile puse de mine întîlniseră maximă adeziune. Dar a trecut timpul, nu se acționa deloc, am efectuat repetate intervenții, promisiunile au fost reînnoite, însă n-a apărut măcar un singur teren de antrenament. Mai mult, nici pentru necesitățile stringente ale echipei Universitatea nu s-a realizat un teren cu zgură, iar treptat, treptat chiar și stadionul municipal (cu un gazon degradat) n-a mai fost exclusiv la dispoziția noastră. Din această inerție, din aceste promisiuni neonorate am înțeles că n-am motive să sper în deschiderea unei ofensive pentru renașterea fotbalului clujean și a primei sale echipe. Regret că deseori sînt obligat să renunț la rezultatele parțiale ale propriei mele activități, la o temelie pe care sper de fiecare dată să ridic un edificiu mai acătări. Nu voi accepta niciodată jucători refractari la muncă și disciplină, oameni dispuși să atenteze la autoritatea antrenorului, sau munca într-un club care nu oferă decît perspectiva unei menținere chinuite în divizia A“.

În principiu, Teașcă are dreptate, dar nu putem fi de acord cu inflexibilitatea sa în toate circumstanțele, cu termenii ireconciliabili în care așează el toate neînțelegerile. El a fost și este apreciat de către mulți colegi de breaslă pentru fermitate, numai că această calitate manifestată stereotip și excesiv anulează uneori intențiile sale. În fotbalul nostru, deficiențele sînt numeroase și inerente, dar în fața lor trebuie rezistat cu eforturi, cu răbdare și suplețe. Nu putem să-l credem atît de naiv pe Teașcă încît să bănuim că aleargă după vreun club în incinta căruia totul s-ar petrece ireproșabil. El are datoria să înceapă undeva o acțiune și să o ducă pînă la capăt. Altfel, își va fărîmița cariera, iar randamentul său se va limita la o succesiune de începuturi frumoase, curmate însă mult prea devreme.

Romulus BALABAN

MINIBASCHETUL — PREGĂTIRE COMPLEXĂ ȘI ATRACTIVĂ A COPIILOR

În ultimii ani și-a cîștigat un loc și în sportul din țara noastră o noțiune nouă, un sport pentru copii, denumit „minibaschet“ (vîrsta 10—12 ani) sau „baby-baschet“ (7—10 ani). Exemplul internațional a impus aceste mijloace importante de educație fizică din sportul școlar și pe meleagurile noastre, asistînd astăzi la campionate pe țară, cu faze de zonă și finale, cu titluri de campioni etc. Dar, din păcate, așa cum se întîmplă de obicei, a trebuit din nou să așteptăm mult pînă să trecem la ceva nou. Am lăsat iar ca alte țări să ne-o ia înainte, să organizeze campionate cu sute și mii de echipe, ale căror rezultate se văd deja acum sau se vor vedea, cu siguranță, la viitoarele campionate europene de juniori și seniori, la campionatele mondiale și Jocurile Olimpice, competiții de mare anvergură, la care noi ne străduim din greu să obținem unele rezultate satisfăcătoare.

Astfel, dacă facem efortul să citim procesele verbale ale conferințelor de baschet pe țară, la care am participat și eu (de 15 ani nu am lipsit de la nici una), la consfătuirile antrenorilor de baschet, aproape că nu au lipsit din discuții dezideratele formulate cu tărie de aproape toți participanții: baschet pentru copii, să nu neglijăm perspectiva, singura posibilitate de redresare a baschetului românesc o reprezintă lucrul cu copiii și juniorii, recompensarea celor care lucrează cu cei mici etc. Dar n-am vrut să fim noi precursori, pentru că, probabil, n-am găsit titulatura potrivită și, în consecință, a trebuit să importăm denumirea de „mini“ sau „baby“, fiindcă „baschet pentru copii“ nu găsea rezonanța cuvenită în rîndul celor care trebuiau să-l sprijine (F.R. Baschet, Inspectoratele școlare). Ce altceva decît „minibaschet“ era „școala Teiului“, reprezentată de Folbert, Dinescu și alții încă în perioada 1945—46? Sau „adversarii“ lor, din „școala Șincaiului“ din care făceam și eu parte, alături de Pleșoianu, Klosovschi, Giurculescu și alții? Dar Nedef și Costescu nu tot de copii au început să joace la Floreasca? Mai mult, același proces a fost prezent și în alte centre ale țării, nu numai în București, marii noștri jucători Fodor, Fülop, Ferencz (Tg. Mureș) sau cei din Oradea și Cluj practicînd baschetul de la o vîrstă foarte mică.

Personal, la terminarea I.C.F.-ului și repartizarea mea în Brașov (1952), mi-am dat seama că singura posibilitate de a transforma Brașovul într-un centru important baschetbalistic al țării îl reprezintă *lucrul de perspectivă, cu copiii*. Am făcut aceasta și pot spune acum, cu bucurie, că nu am greșit de loc, munca și străduința fiindu-mi răsplătite pe deplin. Azi, Brașovul este bine reprezentat la toate nivelurile (diviziile A, B, școlare), atît la băieți cît și la fete, cu multe titluri de campioni republicani la juniori, cu numeroase elemente în loturile reprezentative. Încă din vara anului 1954 am organizat o tabără de copii, formînd cîteva echipe care încîntau ochiul spectatorului prin evoluția lor vioaie, plină de viață și din care au ieșit la iveală și unele talente autentice nu numai pentru baschet, ci și pentru alte sporturi: N. Birsan și Gh. Doca (baschet), Călin Gane (fotbal), Emil Rada (handbal). În fiecare vacanță mare organizam un centru permanent de instruire pentru copii, deschis oricui, dar cea mai mare realizare, care a impus orașul de sub poalele Tîmpei drept centru important al țării pentru copii și juniori în baschetul feminin, îl constituie tabăra din 1960, cînd pe baza experienței acumulate am izbutit ca din fetițe din clasele IV—V să pregătim, în cîțiva ani, jucătoare ca Ecaterina Vogel, Elena Mareș, Mariana Nedelea, precum și tot ceea ce constituie acum echipele Voința și Politehnica Brașov (Ana Pălăceanu, Veronica Grofu, Edith Albert, Mariana Goga, Ana Benedek etc.), la care s-a adăugat noua generație, crescută în același mod (Cornelia Petric, Mariana Moldovan, E. Leca, P. Sala, M. Gherghel etc.), precum și întreaga echipă actuală a Șc. sportive (E. Ijaki, D. Georgescu, L. Pop, E. Puicu etc.). Paralel cu aceste baschetbaliste, au crescut și alte sportive care au ajuns, însă, voleibaliste, handbaliste și chiar schioare de performanță (Constanța Mizgăreanu, de exemplu, care în 1960 a fost căpitana unei echipe de „mini“).

Tot din acea perioadă (1960), a început să se înfiripe în țara noastră „Cupa Carpați“ la baschet copii, la început timid (au participat doar 4 echipe feminine: Timișoara, Sighișoara și Brașovul cu 2 echipe), ajungînd în 1966 la un număr de 40 echipe masculine și feminine, fapt ce a determinat federația să organizeze campionate regulate pentru junioare II (15—16 ani), copii (13—14 ani), minibaschet (11—12 ani) și baby-baschet (9—10 ani). Ca unul dintre cei care au inițiat și s-au străduit pentru realizarea acestor deziderate majore obligatorii pentru viața baschetului, încerc în momentul de față două sentimente contradictorii: unul de bucurie, că la 30 decembrie vom asista la primul festival de minibaschet, și unul de tristețe văzînd că cele două campionate naționale de juniori mici și copii, care după multă trudă au fost introduse în anii trecuți în calendarul competițional intern (și s-au bucurat de un deosebit succes), în anul 1969 au fost înlocuite cu „Criterii“, la care federația de specialitate va invita cîteva echipe.

Care din zecile și chiar sutele de echipe să participe? Va fi greu de ales, iar pentru mine și mai greu să văd cum în anii marilor succese și performanțe olimpice calendarul competițional, în loc să se îmbogățească, scade tocmai acolo unde ar trebui mai puțin, la campionatele pentru juniori și copii.

Aș încerca să dau următoarele sugestii:

Minibaschetul trebuie privit sub o formă mai largă, mai generală. El are posibilitatea să devină mijlocul cel mai adecvat de pregătire fizică multilaterală, la o vîrstă fragedă. Fotbalul jucat la 2 porți de copii nu poate dezvolta atît de armonios organismul tînăr, în creștere, cum o face baschetul.

Numeroase lucrări de specialitate, de la noi și din străinătate, impun jocul de baschet drept sportul complimentar folosit cel mai mult în perioadele pregătitoare, atît de atleți, înotători, luptători etc., cît și de voleibaliști, fotbaliști etc., neexistînd aproape sport cu care să nu aibă interferențe. Cunoscînd arsenalul sărac de mijloace folosit încă de profesorii de educație fizică din școala generală, ciclurile I și II, minibaschetul ar îmbogăți cu siguranță aceste mijloace, ar face lecția mai atractivă, mai plăcută și cu rezultate mai bune la capitolul dezvoltării armonioase a organismului. La minibaschet nu sînt necesare instalații deosebite, coșurile și panourile fiind mai ușor de executat, putîndu-se amenaja în orice sală, cît de mică, sau pe orice teren. În plus, profesorului nu-i sînt cerute cunoștințe avansate de baschet, pregătirea lui în orice specialitate fiind suficientă pentru a arăta un dribling, o pasă sau aruncarea la coș. *Minibaschetul trebuie să devină în școli un mijloc de bază în pregătirea fizică generală și multilaterală, din care să rezulte nu numai baschetbaliști, ci și atleți, voleibaliști, handbaliști* etc.

Iată sensul străduințelor noastre viitoare, izvorîte atît din experiența acumulată, cît și din convingerea că în acest mod vom sluji viitorul baschetului și chiar, pe un plan mai larg, al sportului românesc în general.

prof. Gheorghe ROȘU

DE LA FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE FOTBAL

(II)

În urma omologării tuturor rezultatelor din turul campionatului diviziei C au fost stabilite următoarele clasamente:

Seria I

1.	St. Bacău	15	11	2	2	29	7	24
2.	Foresta Fit.	15	9	4	2	30	12	22
3.	Viitorul Botoșani	15	8	2	5	30	18	18
4.	Textila Bh.	15	7	3	5	27	16	17
5.	Minerul Gura Humorului	15	7	3	5	22	17	17
6—7.	Nicolina Iș.	15	6	5	4	23	20	17
6—7.	Minobrad V. Dornei	15	6	5	4	21	18	17
8.	Penicilina Iași	15	6	3	6	20	18	15
9.	Vict. Roman	15	6	3	6	23	22	15
10.	Petrolul M.	15	7	0	8	29	23	14
11.	Rarăul Cîmpulung Mold.	15	5	4	6	18	21	14
12.	Foresta Ciurea	15	6	1	8	21	27	13
13.	Letea Bac.	15	5	3	7	14	28	13
14.	Cîm. Bicaz	15	4	4	7	17	23	12
15.	Fulgerul Dorohoi	15	4	3	8	18	29	11
16.	Unirea Negrești	15	0	1	14	9	50	1

Seria a II-a

1.	Rapid Plopeni	15	9	5	1	28	10	23
2.	Unirea Focșani	15	9	3	3	30	13	21
3.	Petrolistul Boldești	15	8	2	5	22	20	18
4.	Ancora Galați	15	6	4	5	23	17	16
5.	Rulmentul Bîrlad	15	5	5	5	14	14	15
6.	Chimia Oraș Gh. Gheorghiu-Dej	15	4	7	4	18	18	15
7.	Gloria C.F.R. Galați	15	7	1	7	21	22	15
8.	Șoimii Buzău	15	6	3	6	17	18	15
9.	Petrolul Berca	15	6	3	6	21	23	15
10.	Metalul Buzău	15	5	4	6	24	22	14
11.	Stuful Tulcea	15	5	4	6	11	12	14
12.	Fl. r. Tecuci	15	5	3	7	20	28	13
13.	Metalul Brăila	15	3	6	6	18	19	12
14.	Chimia Mărășești	15	6	0	9	25	29	12
15.	S.U.T. Galați	15	2	8	5	16	23	12
16.	Gloria Tecuci	15	4	2	9	13	33	10

Seria a III-a

1.	I.M.U. Med.	15	10	5	0	33	5	25
2.	S.N. Oltenița	15	9	2	4	36	12	20
3.	T.U.G. Buc.	15	8	4	3	27	8	20
4.	Cimentul Med	15	7	5	3	28	18	19
5.	Autobuzul București	15	8	7	2	24	14	19
6.	Electrica Constanța	15	6	4	5	24	19	16
7.	Marina Man.	15	5	6	4	20	19	16
8.	Fl. r. Buc.	15	6	4	5	21	21	16
9.	Celuloza Călărași	15	6	3	6	16	27	15
10.	Ideal C.-vodă	15	3	7	5	17	27	13
11.	Olimpia Giurgiu	15	4	4	7	25	27	12
12.	I.T.C. Const.	15	3	6	6	11	21	12
13.	Petrolul Vid.	15	3	4	8	16	33	10
14.	Unirea Măn.	15	4	2	9	9	28	10
15.	Sirena Buc	15	3	3	9	20	29	9
16.	Cooperatorul Urziceni	15	2	4	9	15	34	8

Seria a IV-a

1.	Metalul Tîrg.	15	9	5	1	38	17	23
2.	Carpați Sin.	15	9	2	4	25	19	20
3.	Voința Buc.	15	8	2	5	43	19	18
4.	Prahova Pl.	15	8	2	5	29	18	18
5.	Comerțul Alexandria	15	7	4	4	26	18	18
6.	Progresul Corabia	15	7	4	4	18	13	18
7.	I.R.A. Cîmp.	15	6	4	5	23	12	16
8.	Caraiman Bușteni	15	6	4	5	20	16	16
9.	Mașini Unelte București	15	4	6	5	21	18	14
10.	Tehno. Buc.	15	5	4	6	23	23	14
11.	Chimia Tr. Măgurele	15	5	3	7	18	23	13
12.	Progr. Balș	15	5	2	8	17	30	12
13.	Mușcelul C-lung Mușcel	15	4	4	7	11	28	12
14.	C.I.L. Rm. V.	15	4	2	9	13	32	10
15.	Minerul C-lung Mușcel	15	2	5	8	13	26	9
16.	Unirea Drăg.	15	4	1	10	10	33	9

Seria a V-a

1.	Minerul Anina	15	8	4	3	26	6	20
2.	Min. Lupeni	15	8	3	4	19	12	19
3.	Voința Lgj.	15	8	3	4	17	14	19
4.	Victoria Caransebeș	15	7	4	4	17	13	18
5.	U.M. Tim.	15	6	5	4	33	19	17
6.	Metalul Topl.	15	8	1	6	30	26	17
7.	Furnirul Deta	15	7	1	7	21	21	15
8.	Vict. Tg. Jiu	15	5	4	6	25	17	14
9.	Șt. r. Plenița	15	6	2	7	20	21	14
10.	Dun. Calafat	15	6	2	7	22	26	14
11.	Progr. Streh.	15	5	4	6	18	29	14
12.	Șoimii Tim.	15	4	5	6	14	17	13
13.	Minerul Boșca	15	6	1	8	20	34	13
14.	Energetica Tr. Severin	15	5	2	8	21	24	12
15.	Minerul Motru	15	4	4	7	20	25	12
16.	Autorapid Cv.	15	2	5	8	8	29	9

Seria a VI-a

1.	Știința Petroșeni	15	7	5	3	23	11	19
2.	Metalul Copșa Mică	15	7	5	3	28	17	19
3.	Aurul Zlatna	15	8	3	4	23	16	19
4.	Vict. Călan	15	8	2	5	30	20	18
5.	A.S.A. Sibiu	15	7	4	4	23	14	18
6.	Mureșul Deva	15	7	3	5	18	18	17
7.	Aurul Brad	15	7	2	6	20	25	16
8.	Arieșul Cîmpia Turzii	15	5	5	5	18	16	15
9.	Soda O. Mureș	15	6	3	6	27	26	15
10.	Min. Ghelar	15	7	1	7	20	22	15
11.	Metalul Aiud	15	6	2	7	26	26	14
12.	Minerul Baia de Arieș	15	6	2	7	19	27	14
13.	Arieșul Turda	15	5	3	7	22	21	13
14.	Tehnofrig Cluj	15	5	2	8	22	22	12
15.	Progr. Sibiu	15	3	2	10	9	28	8
16.	Mureșul Lds.	15	2	1	9	13	32	6

Seria a VII-a

1.	Olimpia Satu Mare	15	10	4	1	25	7	24
2.	Unirea Dej	15	10	2	3	45	12	22
3.	Vict. Carei	15	10	2	3	41	9	22
4.	C.I.L. Gherla	15	8	0	7	24	22	16
5.	Unirea I.A.S. Oradea	15	7	2	6	19	20	16
6.	Topitorul Baia Mare	15	7	2	6	22	27	16
7.	Constructorul Baia Mare	15	6	3	6	22	24	15
8.	St. r. Salonta	15	6	2	7	16	20	14
9.	Gloria Bis.	15	5	3	7	22	18	13
10.	C.I.L. Sighetul Marmației	15	5	3	7	12	28	13
11.	Din. Oradea	15	5	2	8	16	17	12
12.	Someșul Satu Mare	15	3	2	8	28	30	12
13.	Dacia Oradea	15	5	2	8	17	23	12
14.	Minerul Baia Sprie	15	5	2	8	19	34	12
15.	Bihoreana Marghita	15	4	3	8	8	23	11
16.	Bradul Vișeu	15	5	0	10	11	33	10

Seria a VIII-a

1.	Chimia Făgăraș	15	12	1	2	35	11	25
2.	Chimica Tîrnăveni	15	9	2	4	36	14	20
3.	Oltul Sf. Gheorghe	15	7	6	2	27	17	20
4.	Av. Reghin	15	8	2	5	30	25	18
5.	Lemnarul Odorheiul Secuiesc	15	7	3	5	30	19	17
6.	Med. Tg. M.	15	4	8	3	18	13	16
7.	Torpedo Zăr.	15	6	4	5	21	18	16
8.	Tract. Bv.	15	5	5	5	20	12	15
9.	Colorom Cod.	15	5	4	6	18	27	14
10.	Chimia oraș Victoria	15	5	4	6	16	29	14
11.	Carpați Bv.	15	4	5	6	15	19	13
12.	C.F.R. Sigh.	15	5	3	7	13	25	13
13.	Unirea Crist. Sec.	15	4	4	7	20	20	12
14.	Vitro. Med.	15	5	2	8	15	24	12
15.	Voința Tîrnăveni	15	3	2	10	12	32	8
16.	Min. Bălan	15	2	3	10	17	38	7

AMĂNUNTE DIN MECIUL DE LA TEL AVIV

Pe stadionul Bloomfield, din Tel Aviv, selecționata divizionară română și-a început miercuri turneul de două jocuri pe care-l întreprinde în Israel.

Așa cum am anunțat în ziarul de ieri, primul meci, disputat în compania unei selecționate a cluburilor din Israel, a revenit echipei noastre cu scorul de 5—4, după ce în minutul 25 gazdele conduceau cu 3—1! Iată cîteva amănunte:

● Jocul, desfășurat pe un teren moale, a fost de un bun nivel tehnic, cu acțiuni purtate în viteză și combinații spectaculoase realizate de atacanții celor două echipe.

● Selecționata noastră divizionară a evoluat în următoarea alcătuire: Gornea (min. 46 Datcu)—Sătmăreanu, Boc, Barbu (min. 46 Dinu), Mocanu, Ghergheli, Dinu (min. 46 Radu Nunweiller), Lucescu (min. 46 Pantea), Dembrovschi, Dumitrache (min. 46 Domide), Radu Nunweiller (min. 46 Lucescu).

● Ghergheli, Dembrovschi, Mocanu și Boc au fost cei mai buni oameni ai echipei noastre.

● Din păcate, în prima repriză a meciului, Dumitrache a suferit, la o ciocnire cu un apărător al gazdelor, un accident la picior. Medicul echipei, Dumitru Tomescu, speră însă să-l recupereze pe Dumitrache pînă la 31 decembrie, zi în care selecționata divizionară susține ultimul meci al turneului (la Haiffa, probabil, cu o selecționată a cluburilor din localitate).

UNIVERSITATEA BUCUREȘTI – SLAVIA SOFIA, O REUȘITĂ ÎNTÎLNIRE DE GIMNASTICĂ ARTISTICĂ

VICTORIA VÎLCU

Miercuri seara a avut loc în sala Dinamo întîlnirea internațională amicală de gimnastică artistică între echipele Universitatea București și Slavia Sofia. În prima întîlnire de la Sofia sportivele bulgare obținuseră victoria de o manieră categorică. De data asta, echipa bucureșteană s-a comportat la valoarea reală, cîștigînd prin Victoria Vîlcu toate locurile I la individual (exercițiu liber ales fără obiect, exercițiu cu obiect și individual compus).

Pe echipe au cîștigat studentele din Sofia, care au avut o șansă în plus prin accidentarea Cristinei Hurezeanu, care a ieșit din concurs după primul exercițiu. Întîlnirea s-a desfășurat la un nivel tehnic bun, sportivele bulgare impresionînd prin precizia cu care au „lucrat“ la obiecte, precum și prin săriturile foarte înalte. Ne-a plăcut în mod deosebit Galina Borisova — o aurentică speranță a „artistiolii“ bulgare.

Rezultate la INDIVIDUAL: Exercițiu liber ales, fără obiect: 1. Victoria Vîlcu — 9,60; 2. Nicolae Ileana — 9,50; 3. Galina Borisova (Slavia Sofia) — 9,45.

Exercițiu liber ales, cu obiect: 1. Victoria Vîlcu (Univ. Buc.) — 9,60; 2. Galina Borisova (Slavia Sofia) 9,50; 3. Ani Stoiciocova (Slavia Sofia) 9,30.

INDIVIDUAL COMPUS: 1. Victoria Vîlcu — 19,20; 2. Galina Borisova (Slavia) 18,95; 3. Nicolae Ileana (Univ.) 18,80.

PE ECHIPE: 1. Slavia Sofia — 91,40; 2. Universitatea Buc. 91,25.

HORIA ALEXANDRESCU,
coresp.

MINIVEDETELE

Îmbrăcați cu tricouri noi, dintre cele mai frumoase, minivedetele baschetului pitic s-au prezentat ieri, în sala Floreasca. Aici, cei care aveau de susținut meciuri au intrat pe teren spre a-și face obișnuita încălzire, restul puștimii ocupînd loc în tribune. Am ocupat și noi loc lîngă aceste redutabile teamuri participante la turneul final de minibaschet al „CUPEI FEDERAȚIEI“, și după numai un minut de „interviu“ mîncam — cot la cot — cele mai grozave specialități de ciocolată. Interpretînd interviul în felul ei, „pivotul“ echipei din Satu Mare, Monica Așteleanu, ne-a vorbit în termeni foarte elogioși despre Michi — ursulețul pe care-l ținea în brațe și, pentru a vedea cît este de cuminte, ne-a dat voie chiar să ne jucăm cu el.

Între timp, pe teren, formația de fete a Clubului sportiv școlar se distanța văzînd cu ochii de principala sa adversară — echipa Liceului nr. 35 din Capitală. Au cîștigat baschetbalistele de la C.S.Ș. (20—16) spre marea bucurie a înflăcăraților suporteri care le-au încurajat și în pauze! Apoi, sub panouri, și-au început demonstrația alte formații. S-a marcat mult, s-a... greșit mult, s-a aplaudat mult!

Astăzi, vor intra în luptă alte echipe participante la acest turneu pe țară. Printre ele și cea a elevilor Școlii sportive din Suceava: tricouri negre, tighelate cu alb la cusături, basculeți noi-nouți în picioare, ecusoane în formă de scut cu un cap de zimbru pe fundalul roșu-albastru al culorilor Țării Moldovei. Băieții s-au pregătit intens și, firește, speră un loc fruntaș în această competiție care se va încheia abia duminică. Dar, care va continua luni, tot în sala Floreasca, cu mult așteptatul FESTIVAL AL MINIBASCHETULUI.

V. TOFAN